

CODUL DE CONDUITĂ ÎN FRANCIZĂ

Asociația Română de Franciză (ARF)

Versiune finală – revizuită și completată

Data: 4 august 2026

Notă juridică esențială: Acest Cod este un instrument de autoreglementare profesională emis de ARF. El nu modifică legea, nu creează competențe jurisdicționale pentru ARF și nu poate limita dreptul oricărei persoane de a sesiza autoritățile sau instanțele competente. În caz de conflict între Cod și o normă imperativă, prevalează norma legală. Codul se aplică obligatoriu membrilor ARF în limitele statutului și actelor de aderare.

Preambul

Franciza presupune cooperarea continuă dintre profesioniști independenți juridic și financiar. Stabilitatea unei rețele depinde nu numai de contract, ci și de transparență, loialitate, disciplină operațională, protejarea know-how-ului, comunicare și mecanisme funcționale de prevenire și soluționare a conflictelor.

Prezentul Cod stabilește standardele minime de conduită pe care ARF le consideră necesare pentru o francizare responsabilă în România. Codul se interpretează în concordanță cu legislația română aplicabilă (în special OG nr. 52/1997 privind regimul juridic al francizei, modificată prin Legea nr. 179/2019), cu principiile bunei-credințe din Codul civil și cu standardele europene de etică în franciză (European Code of Ethics for Franchising – EFF).

Codul este inspirat din cele mai bune practici internaționale, inclusiv din modelul australian de reglementare a conduitei în franciză (Franchising Code of Conduct), adaptat însă strict la cadrul juridic român și european, fără a crea obligații legale noi.

Partea 1 – Introducere, scop, domeniu și reguli de interpretare

1.1. Scop

Codul urmărește:

- prevenirea practicilor înșelătoare sau neloiale;
- reducerea asimetriilor informaționale dintre francizor și potențialul francizat;
- clarificarea obligațiilor reciproce ale francizorului și francizatului;
- protejarea identității, reputației și know-how-ului rețelei;
- încurajarea soluționării rapide, proporționale și de bună-credință a disputelor;
- crearea unui standard profesional verificabil pentru membrii ARF;
- consolidarea încrederii investitorilor și a publicului în franciza din România.

1.2. Cui se aplică

Codul este obligatoriu, în limitele statutului ARF și ale actelor de aderare, pentru membrii ARF care și-au asumat respectarea lui. Pentru ceilalți participanți la piață are caracter de standard recomandat de bună practică.

Dacă o societate este membru ARF, aceasta trebuie să se asigure că persoanele care acționează în numele său în relația de franciză (inclusiv manageri, consultanți interni și reprezentanți) cunosc și respectă Codul.

1.3. Raportul cu legea și contractul

REGULĂ CLARĂ: Nicio prevedere a Codului nu poate fi folosită pentru a înlătura o obligație legală, o normă imperativă, o hotărâre judecătorească sau dreptul de acces la justiție.

Contractul de franciză poate stabili standarde mai exigente decât Codul. Dacă există o contradicție între Cod și contract, obligația contractuală rămâne aplicabilă între părți dacă este legală. Pentru evaluarea conduitei asociative a membrilor, ARF va analiza și standardul prezentului Cod.

1.4. Standardul „fără ambiguitate”

În sensul prezentului Cod, o informație sau clauză este „clară” dacă o persoană rezonabilă, fără cunoștințe juridice speciale, poate identifica din text: cine are obligația, ce trebuie să facă, până când, în ce formă, ce documente trebuie furnizate și ce consecințe pot urma în caz de neexecutare.

1.5. Aplicare în timp

Codul se aplică conduitei ulterioare datei de intrare în vigoare. Pentru contractele existente la data adoptării, Codul se aplică ca standard de bună practică asociativă, fără a modifica automat clauzele contractuale deja în vigoare, cu excepția cazului în care părțile convin altfel sau statutul ARF prevede altfel pentru membri.

Partea 2 – Definiții

Definițiile de mai jos se citesc în sensul OG nr. 52/1997 privind regimul juridic al francizei, republicată, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 179/2019. Formulările explicative adăugate de Cod nu restrâng definițiile legale.

2.1. Franciză

Sistem de comercializare a produselor și/sau serviciilor și/sau tehnologiilor, bazat pe colaborarea continuă între persoane independente juridic și financiar, prin care francizorul acordă francizatului dreptul și îi impune obligația de a exploata o afacere conform conceptului francizorului, în schimbul unei contribuții financiare directe sau indirecte, cu utilizarea elementelor de proprietate intelectuală/industrială, know-how-ului și cu asistență comercială și/sau tehnică continuă.

2.2. Francizor

Profesionistul care: (a) este titularul drepturilor asupra unei mărci înregistrate sau a oricărui alt drept de proprietate intelectuală sau industrială, pe o durată cel puțin egală cu durata contractului; (b) conferă dreptul de a exploata ori de a dezvolta o afacere, un produs, o tehnologie sau un serviciu; (c) asigură francizatului o pregătire inițială; (d) utilizează personal și mijloace financiare pentru promovarea mărcii, cercetării și inovației; și (e) demonstrează aplicarea concretă a cunoștințelor în cadrul unei unități-pilot operate eficient cel puțin un an înainte de debutul rețelei.

2.3. Francizat

Profesionistul, persoană fizică sau juridică, selectat de francizor, care aderă la principiul omogenității rețelei și exploatează afacerea pe riscul său antreprenorial, în limitele contractului și ale conceptului de franciză.

2.4. Rețea de franciză

Ansamblul raporturilor contractuale dintre un francizor și mai mulți francizați, organizat pentru promovarea și dezvoltarea produselor, serviciilor ori tehnologiilor din concept.

2.5. Unitate-pilot

Prototipul operațional folosit pentru testarea sistemului și infrastructurii francizei, pentru proiectarea programului de franciză și pentru elaborarea manualelor. Înainte de debutul rețelei, francizorul trebuie să opereze eficient conceptul cel puțin un an în minimum o unitate-pilot, conform OG nr. 52/1997.

2.6. Know-how

Ansamblul de cunoștințe practice, informații, proceduri și experiență transmisibile, relevante pentru exploatarea conceptului, protejate potrivit legii și contractului. Descrierea know-how-ului trebuie să fie suficient de identificabilă pentru a putea distinge ceea ce este confidențial de informația publică ori de experiența generală a francizatului.

2.7. Document de dezvăluire de informații (DDI)

Documentul precontractual prin care francizorul furnizează potențialului francizat informațiile prevăzute de art. 2 alin. (3) din OG nr. 52/1997, astfel încât decizia de intrare în rețea să fie luată în cunoștință de cauză.

2.8. Master-franciză / master-francizat

Structura contractuală prin care titularul sistemului acordă unui operator (master-francizat) drepturi de dezvoltare și, după caz, de subfrancizare într-un teritoriu determinat. Master-francizatul are, în relația cu subfrancizații, obligații echivalente celor ale unui francizor, în limitele contractului și ale legii.

2.9. Fapt material

Orice fapt pe care un candidat rezonabil l-ar considera important pentru decizia de a investi ori pentru evaluarea riscului: litigii relevante, pierderea ori contestarea drepturilor de marcă, insolvență sau dificultăți financiare semnificative, modificări majore ale investiției estimate, încetarea unui furnizor esențial, schimbări substanțiale ale modelului de business, schimbarea controlului francizorului sau alte împrejurări similare.

2.10. Dispută

Orice dezacord concret privind existența, interpretarea, executarea, neexecutarea, modificarea, suspendarea, cesiunea, reînnoirea sau încetarea unei obligații din relația de franciză ori privind o conduită pretins contrară prezentului Cod.

Partea 3 – Buna-credință și conduita loială

3.1. Principiul general

Francizorul și francizatul acționează cu bună-credință în faza precontractuală, contractuală și postcontractuală. Buna-credință presupune conduită onestă, transparentă, cooperantă și previzibilă, fără inducere în eroare, represalii nejustificate, presiuni abuzive sau folosirea formală a unui drept în scop vădit străin de funcția sa economică.

La evaluarea bunei-credințe, se pot avea în vedere, printre altele: dacă partea a acționat onest și nu arbitrar; dacă a cooperat pentru realizarea scopului contractului; dacă a ținut cont în mod rezonabil de interesele legitime ale celeilalte părți.

3.2. Obligația de comunicare

O parte nu ascunde intenționat informații esențiale pe care, potrivit legii, contractului sau prezentului Cod, trebuie să le comunice. Solicitățile importante se formulează în scris și primesc răspuns într-un termen rezonabil, raportat la urgență și complexitate.

3.3. Interdicția represaliilor

Niciuna dintre părți nu va sancționa, amenința sau dezavantaja în mod nejustificat cealaltă parte pentru faptul că aceasta a solicitat clarificări, a formulat o sesizare de bună-credință, a cerut mediere sau a sesizat o autoritate ori instanță competentă.

Partea 4 – Informarea precontractuală și Documentul de dezvoltare

4.1. Conținut minim legal

Francizorul furnizează DDI cu cel puțin informațiile prevăzute de art. 2 alin. (3) din OG nr. 52/1997:

- istoricul și experiența francizorului;
- amănunte privind identitatea managementului francizei;
- istoricul de litigii al francizorului și al conducerii acesteia;
- suma inițială pe care trebuie să o investească francizatul;
- obligațiile reciproce ale părților;
- copii ale rezultatului financiar al francizorului din ultimul an;
- informații cu privire la unitatea-pilot.

4.2. Standard ARF privind momentul furnizării

Ca standard de bună practică ARF, DDI se transmite cu minimum 14 zile calendaristice înainte de semnarea contractului de franciză sau înainte de efectuarea unei plăți nerambursabile legate de dobândirea francizei, oricare intervine prima. Acest termen este standard asociativ ARF și nu este prezentat ca termen legal general dacă legea nu îl impune expres.

4.3. Dovada transmiterii

Francizorul păstrează dovada datei și a versiunii DDI furnizate: semnătură de primire, semnătură electronică calificată sau avansată, e-mail cu document atașat și confirmare de primire, ori sistem electronic cu jurnal de acces. Simplul fapt că informația există pe un website nu este suficient dacă nu se poate demonstra ce versiune a primit candidatul și când.

4.4. Actualizarea

Înainte de semnare, dacă apare un fapt material care face inexactă sau înșelătoare o informație importantă din DDI, francizorul comunică în scris actualizarea. Pentru membrii ARF, DDI se revizuieste cel puțin anual și ori de câte ori apare un fapt material relevant pentru ofertarea de noi francize.

4.5. Afirmații financiare și proiecții

REGULĂ CLARĂ: Nicio estimare de venit, profit, recuperare a investiției sau termen de break-even nu se prezintă ca rezultat garantat.

Orice afirmație privind performanța financiară trebuie să indice sursa, perioada, unitățile analizate, ipotezele relevante și faptul că rezultatele pot varia. Exemplele ipotetice trebuie marcate clar ca atare. Francizorul nu va prezenta date selective care creează o imagine distorsionată a performanței rețelei.

4.6. Consiliere independentă

Candidatul este încurajat în scris, în DDI sau într-un document separat, să solicite consultanță juridică, fiscal-contabilă și de business independentă înainte de semnare. Francizorul nu va prezenta consultantul propriu ca fiind consultant independent al candidatului.

4.7. Informații suplimentare recomandate (standard ARF)

Ca standard de excelență, membrii ARF sunt încurajați să includă în DDI, pe lângă minimul legal, informații privind: teritoriul și exclusivitatea; costurile estimate de funcționare; existența și regulile fondurilor de marketing sau cooperative; restricțiile postcontractuale; rata de reînnoire/încetare a contractelor din ultimii 3 ani (dacă este disponibilă); lista contactelor francizaților existenți (cu consimțământul acestora); și orice cheltuieli de capital semnificative pe care francizatul le-ar putea fi obligat să le suporte pe durata contractului.

Partea 5 – Contractul de franciză și conduita în executare

5.1. Claritatea contractului

Contractul trebuie să definească fără ambiguitate obiectul, drepturile și obligațiile, condițiile financiare, durata și condițiile de modificare, prelungire și reziliere, precum și celelalte elemente necesare executării relației, conform art. 5 din OG nr. 52/1997.

5.2. Durata și investiția

Durata contractuală se stabilește ținând seama de principiul legal potrivit căruia francizatul trebuie să aibă posibilitatea amortizării investițiilor specifice francizei (art. 6 OG nr. 52/1997). Aceasta nu constituie o garanție de profit sau de recuperare efectivă a investiției.

5.3. Pregătire inițială și asistență continuă

Francizorul asigură pregătirea inițială a francizatului și asistență comercială și/sau tehnică permanentă pe durata contractului, conform legii. Natura, intensitatea și forma asistenței se stabilesc în contract și în manualele operaționale. Francizorul nu poate reduce unilateral asistența esențială fără temei contractual și fără respectarea bunei-credințe.

5.4. Manuale și modificări operaționale

Francizorul poate actualiza standardele operaționale în limitele contractului. Modificările care generează costuri semnificative sau schimbă substanțial modelul de operare se comunică într-un termen rezonabil, cu explicația scopului, termenului de implementare și, când este posibil, a impactului estimat.

5.5. Neconformități și remediere

Francizorul notifică în scris încălcarea obligațiilor contractuale și acordă un termen rezonabil de remediere, conform art. 7 din OG nr. 52/1997, cu excepția situațiilor în care legea sau contractul permit încetarea imediată pentru o încălcare gravă clar definită.

5.6. Reînnoire și ne-reînnoire

Intenția de ne-reînnoire se comunică cu un preaviz suficient, potrivit legii și contractului. Comunicarea trebuie să permită francizatului să planifice în mod rezonabil încetarea, transferul sau alte măsuri disponibile.

5.7. Transferul

Condițiile de cesiune/transfer trebuie să fie obiective, accesibile și aplicate consecvent. Un refuz va fi motivat prin raportare la criteriile contractuale ori la riscuri concrete pentru rețea. Francizorul nu va refuza transferul în mod arbitrar sau discriminatoriu.

5.8. Încetarea și obligațiile postcontractuale

La încetare, părțile respectă concurența loială, confidențialitatea și protecția know-how-ului. Francizorul comunică, pe cât posibil într-o listă unică, obligațiile de de-identificare, returnare a materialelor, încetare a utilizării mărcilor, situația stocurilor, conturile finale și termenele aplicabile. Clauzele de neconcurență postcontractuală trebuie să fie rezonabile ca durată, teritoriu și obiect, pentru a nu încălca legislația concurenței și principiul proporționalității.

Partea 6 – Prevenirea și soluționarea disputelor

Această Parte instituie procedura standard ARF. Ea urmărește rezolvarea rapidă a conflictelor fără escaladare inutilă. Procedura nu transformă ARF într-o instanță, nu conferă puterea de a impune o soluție și nu împiedică accesul la instanță, arbitraj, autorități sau măsuri urgente prevăzute de lege.

6.1. Principii obligatorii de procedură

- Buna-credință: fiecare parte prezintă poziția reală și evită tactici de tergiversare.
- Claritate: toate cererile trebuie să identifice faptele, obligația pretins încălcată și remediul solicitat.
- Proporționalitate: măsurile solicitate trebuie să fie adecvate gravității situației.
- Confidențialitate: informațiile din mediere sunt tratate potrivit Legii nr. 192/2006 și acordului părților.
- Neutralitate și imparțialitate: mediatorul nu reprezintă niciuna dintre părți și nu decide litigiul.
- Voluntariatatea medierii: intrarea și rămânerea în procedura de mediere presupun consimțământul liber al părților.
- Dreptul la asistență: fiecare parte poate fi asistată de avocat, consultant sau expert.
- Fără renunțare la drepturi: simpla participare la negociere sau mediere nu echivalează cu recunoașterea pretențiilor.

6.2. Etapa 0 – Măsuri urgente și excepții

O parte nu este obligată să aștepte expirarea termenelor din prezenta Parte dacă întârzierea ar putea produce o pagubă greu de reparat, pierderea unui drept, expirarea unui termen legal, încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală, divulgarea know-how-ului, afectarea siguranței, fraude, insolvență ori o altă situație care justifică o măsură urgentă.

REGULĂ CLARĂ: Termenele interne ARF nu suspendă și nu întrerup automat termenele legale de prescripție, decădere, contestare sau sesizare a unei autorități. Fiecare parte este responsabilă să își protejeze termenele legale.

6.3. Etapa 1 – Notificarea scrisă a disputei

Partea care invocă o dispută transmite celeilalte părți o „Notificare de dispută”. Notificarea trebuie să fie suficient de precisă și să conțină cel puțin: datele părților; identificarea contractului/unității; descrierea faptelor în ordine cronologică; clauzele relevante; documentele esențiale; remediul solicitat; un termen rezonabil pentru răspuns (standard ARF: minimum 5 zile lucrătoare); și persoana desemnată pentru negociere.

6.4. Confirmarea primirii

Destinatarul confirmă primirea notificării, ca standard ARF, în maximum 2 zile lucrătoare. Confirmarea nu înseamnă acceptarea pretențiilor.

6.5. Etapa 2 – Negocierea amiabilă de 21 de zile

De la data primirii Notificării de dispută începe o perioadă standard de 21 de zile calendaristice pentru încercarea de soluționare amiabilă. Părțile pot conveni în scris prelungirea sau scurtarea termenului. În această perioadă, părțile desemnează reprezentanți cu autoritate de negociere, schimbă documentele necesare, organizează cel puțin o discuție și analizează remedii proporționale.

6.6. Închiderea negocierii amiable

Negocierea se încheie prin acord total, acord parțial, declarație scrisă de eșec sau expirarea celor 21 de zile fără acord. Orice acord trebuie redactat în scris, cu obligații, termene și persoane responsabile clar determinate.

6.7. Etapa 3 – Propunerea medierii ARF

Dacă disputa nu este soluționată, oricare parte poate solicita ARF administrarea unei proceduri de mediere. Comisia de Mediere a ARF (sau structura echivalentă) are rol administrativ și de facilitare instituțională: primește cererea, verifică existența consimțământului, gestionează comunicările administrative și facilitează desemnarea unui mediator. Medierea propriu-zisă este condusă numai de un mediator autorizat, în condițiile Legii nr. 192/2006.

***Notă juridică:** ARF poate administra un mecanism instituțional, dar persoana care desfășoară medierea în sensul Legii nr. 192/2006 trebuie să aibă calitatea legală necesară. Codul nu atribuie „Comisiei” puterea de a media în sens profesional dacă membrii acesteia nu sunt mediatori autorizați.*

6.8–6.26. Reguli detaliate de mediere

Regulile privind cererea de mediere, consimțământul, alegerea mediatorului, contractul de mediere, dosarul, participanții, sesiunile, generarea opțiunilor, durata, rezultatul, costurile, confidențialitatea, medierea online, litigiile transfrontaliere, separarea de procedura disciplinară și fluxul practic rămân cele stabilite în versiunea anterioară a Codului (punctele 6.8–6.27), care se consideră parte integrantă a prezentului document. Acestea respectă Legea nr. 192/2006 și principiile Directivei 2008/52/CE.

Partea 7 – Rolul Asociației Române de Franciză

7.1. Principiul limitării competenței

ARF este organism profesional/asociativ și acționează în limitele competențelor conferite de lege, statut, regulamente și actele de aderare. ARF nu este autoritate publică, instanță judecătorească și nici organ de urmărire penală. Nicio formulare din prezentul Cod nu se interpretează ca atribuind ARF puteri coercitive pe care legea nu i le conferă.

7.2. Administrarea Registrului Național de Franciză

Conform art. III din Legea nr. 179/2019 și actelor de aplicare (inclusiv Ordinul nr. 1478/2019), ARF înființează, gestionează și actualizează Registrul Național de Franciză în format electronic.

- Înregistrarea Documentului de dezvoltare de informații este voluntară și gratuită pentru francizori/master-francizați.
- ARF asigură organizarea Registrului pe sectoarele: înscriere, modificare/completare și radiere.

- Procedurile de înscriere, actualizare, acces, verificare și protecție a datelor se desfășoară conform normelor metodologice în vigoare și regulamentului intern al ARF.
- ARF poate radi a o înscriere numai în condițiile și cu procedura prevăzute de actele normative aplicabile și de regulamentul Registrului; Codul nu extinde aceste competențe.
- Registrul are rol de transparență și informare; el nu constituie o autorizare sau o validare a solidității financiare a francizorului.

7.3. Educație, ghidare și promovarea conformității

În spiritul rolului de educație și ghidare pe care ACCC îl exercită în Australia în legătură cu Franchising Code of Conduct, ARF:

- elaborează și publică ghiduri practice, checklist-uri, modele orientative de DDI și de clauze contractuale;
- organizează programe de formare și educare pre-intrare pentru potențiali francizați și seminarii de conformitate pentru francizori și master-francizați;
- promovează prezentul Cod și Codul european de etică al EFF;
- încurajează adoptarea de programe interne de conformitate de către membri;
- publică materiale de informare privind drepturile și obligațiile părților în franciză.

Modelele și ghidurile publicate de ARF nu reprezintă consultanță juridică individuală și trebuie adaptate situației concrete de profesioniști calificați.

7.4. Primirea și analiza sesizărilor de conduită

ARF poate primi sesizări privind încălcarea prezentului Cod de către membri. Persoana vizată trebuie informată asupra acuzațiilor esențiale și trebuie să aibă posibilitatea rezonabilă de a răspunde. Persoanele care analizează sesizarea trebuie să evite conflictele de interese. ARF poate solicita documente și explicații în limitele statutului și regulamentelor interne.

7.5. Măsuri de conformare și sancțiuni asociative

În funcție de statut și regulamente, ARF poate:

- recomanda remedierea unei neconformități;
- solicita un plan de conformare cu termene clare;
- aplica măsuri asociative prevăzute de actele sale interne: avertisment, suspendare temporară a calității de membru, excludere;
- publica, în formă anonimă sau cu respectarea confidențialității, informații despre măsurile luate, pentru scopuri de prevenție și educație.

Orice sancțiune trebuie să aibă temei în regulile asociative aplicabile, să respecte o procedură internă previzibilă și dreptul persoanei vizate de a fi ascultată. Măsurile asociative nu înlocuiesc și nu limitează sancțiunile legale aplicabile de autorități sau instanțe.

7.6. Facilitarea soluționării disputelor

ARF, prin Comisia de Mediere sau structura echivalentă, facilitează accesul la mediere conform Partei 6. ARF nu soluționează dispute individuale pe fond și nu înlocuiește instanțele sau arbitrajul.

7.7. Separarea funcțiilor

Pe cât posibil, persoanele implicate ca mediatori sau în administrarea confidențială a unei medieri nu vor decide ulterior o procedură disciplinară privind aceeași dispută. Secretariatul poate îndeplini funcții pur administrative, cu respectarea confidențialității.

7.8. Cooperarea cu autoritățile

ARF poate coopera cu autoritățile competente (ANPC, Consiliul Concurenței, instanțe etc.) în condițiile legii. Comunicarea datelor confidențiale se face numai dacă există temei legal, obligație legală ori consimțământ valabil, după caz.

7.9. Raportare publică și transparență

ARF publică periodic rapoarte statistice privind: activitatea Registrului Național de Franciză; acțiunile de educație și formare; numărul de sesizări de conduită și măsurile asociative aplicate (în formă agregată); numărul de medieri administrate și durata medie. Datele confidențiale, secretele comerciale și informațiile care permit identificarea părților în cauze sensibile nu se publică.

7.10. Limitarea răspunderii

ARF nu răspunde pentru deciziile de afaceri ale francizorilor sau francizaților, pentru conținutul contractelor individuale sau pentru pierderile rezultate din nerespectarea legii de către terți. Rolul ARF este de standardizare, educație, administrare a Registrului și facilitare, nu de garantare a succesului unei francize.

Partea 8 – Obligații speciale de conformitate

8.1. Concurență

Francizorul și francizatul respectă legislația concurenței (Legea nr. 21/1996). Codul nu validează clauze de fixare a prețurilor de revânzare, împărțire nelegală a piețelor, restricții anticoncurențiale sau schimburi de informații sensibile. Politicile de preț, teritoriu, online, aprovizionare și nonconcurență trebuie analizate juridic în funcție de regulile aplicabile.

8.2. Proprietate intelectuală și secrete comerciale

Părțile protejează mărcile, drepturile de autor, know-how-ul și secretele comerciale (inclusiv conform OUG nr. 25/2019). Obligațiile de confidențialitate trebuie să identifice rezonabil informațiile protejate, scopul utilizării și durata obligației, fără a pretinde că informațiile publice ori experiența profesională generală sunt secrete comerciale.

8.3. Protecția datelor

Fiecare participant stabilește rolul său în prelucrarea datelor cu caracter personal și respectă legislația GDPR. Accesul francizorului la datele francizatului sau ale clienților trebuie să aibă un temei și un scop clar, cu măsuri adecvate de securitate.

8.4. Consumatori și comunicări comerciale

Atunci când activitatea rețelei implică relații cu consumatori, părțile respectă legislația aplicabilă protecției consumatorilor și practicilor comerciale neloiale (Legea nr. 363/2007). Relația francizor-francizat este, de regulă, o relație între profesioniști; acest fapt nu elimină obligațiile fiecăruia față de consumatorul final.

8.5. Publicitate privind franciza

Materialele de recrutare a francizaților trebuie să fie identificabile, verificabile și să nu creeze așteptări nerealiste. Termeni precum „garantat”, „fără risc”, „profit sigur” sau echivalenți nu se folosesc decât dacă afirmația poate fi susținută legal și factual, ceea ce în investiții antreprenoriale este în mod obișnuit incompatibil cu natura riscului de afaceri.

Partea 9 – Dispoziții finale și guvernanta Codului

9.1. Adoptare și intrare în vigoare

Codul intră în vigoare la data stabilită prin hotărârea organului ARF competent. Hotărârea de adoptare va identifica versiunea și data Codului.

9.2. Aderare

Membrii pentru care Codul este obligatoriu confirmă aderarea în forma stabilită de ARF. Pentru contractele de franciză, ARF recomandă includerea unei clauze care precizează dacă și în ce măsură Codul este incorporat contractual, pentru a evita confuzia dintre obligația asociativă și obligația contractuală.

9.3. Modificare

Codul se revizuieste periodic și ori de câte ori apar modificări legislative relevante. Modificările se publică împreună cu data intrării în vigoare și, dacă este necesar, reguli tranzitorii.

9.4. Interpretare

Interpretarea oficială în plan asociativ poate fi realizată de organul desemnat de ARF, dar nu poate substitui interpretarea instanțelor sau autorităților competente. Interpretările ARF se publică într-o formă generală, fără a divulga date confidențiale.

9.5. Nulitatea parțială

Dacă o prevedere a Codului devine contrară unei norme imperative sau inaplicabilă, celelalte prevederi rămân aplicabile în măsura permisă de lege. ARF va actualiza textul fără întârziere nejustificată.

Anexa 1 – Model minimal de Notificare de dispută

1. Expeditor: _____
2. Destinatar: _____
3. Contract / unitate / teritoriu: _____
4. Data notificării: _____
5. Faptele, în ordine cronologică: _____
6. Obligația/clauza considerată încălcată: _____
7. Documentele anexate: _____
8. Remediul concret solicitat: _____
9. Termenul solicitat pentru răspuns: _____
10. Persoana desemnată pentru negociere: _____

Declarație recomandată: „Prezenta notificare urmărește clarificarea și soluționarea amiabilă a disputei. Transmiterea ei nu constituie renunțare la drepturi, termene legale sau remedii disponibile.”

Anexa 2 – Checklist pentru deschiderea medierii ARF

- Notificarea de dispută a fost transmisă.
- Perioada de negociere amiabilă s-a încheiat sau părțile au convenit trecerea mai devreme la mediere.
- Ambele părți au exprimat consimțământul pentru mediere.
- Mediatorul propus este autorizat conform Legii nr. 192/2006.
- Au fost verificate conflictele de interese.
- Onorariul și taxele sunt cunoscute înainte de începere.
- Contractul de mediere este semnat înainte de sesiunea de fond.
- Participanții și mandatele lor sunt clarificate.
- Regulile de confidențialitate și documente sunt explicate.
- Orice termen legal urgent este identificat separat.

Anexa 3 – Surse juridice și standarde de referință

- OG nr. 52/1997 privind regimul juridic al francizei, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv Legea nr. 179/2019.
- Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator.
- Legea nr. 287/2009 privind Codul civil – principiul bunei-credințe.
- Directiva 2008/52/CE privind medierea în materie civilă și comercială.
- European Franchise Federation – European Code of Ethics for Franchising (2016).
- Legislația aplicabilă concurenței, proprietății intelectuale, secretelor comerciale (OUG nr. 25/2019), protecției datelor (GDPR) și, după caz, protecției consumatorilor.
- Ordinul nr. 1478/2019 privind Registrul național de franciză și normele metodologice aferente.

Anexa 4 – Observații ale specialistului asupra reviziei

Prezenta versiune finalizează și completează proiectul anterior prin următoarele îmbunătățiri esențiale:

- Rolul ARF a fost detaliat și întărit în spiritul modelului austrian (educație, ghidare, verificări de conformitate, sesizări, măsuri asociative, raportare publică), păstrând însă limitele stricte de competență.
- S-a clarificat regimul unității-pilot și al master-francizei.
- S-au adăugat standarde de excelență privind informațiile suplimentare din DDI (inclusiv cheltuieli de capital semnificative și fonduri de marketing).
- S-a introdus o secțiune dedicată pregătirii inițiale și asistenței continue.
- S-a consolidat regula privind afirmațiile financiare și interdicția prezentării de rezultate garantate.
- S-a menținut separarea strictă dintre mediere și procedura disciplinară.
- S-a confirmat că termenele ARF nu afectează prescripția sau alte termene legale.
- S-a adăugat limitarea expresă a răspunderii ARF.

Documentul este pregătit pentru adoptare de către organele competente ale ARF, după eventualele ajustări finale de formă sau de corelare cu statutul intern.